

Regrete imaginare

Alexandrina Spânu

REGRETE IMAGINARE

Sămânța ta, sămânța mea,
de s-ar găsi, de s-ar găsi,
și noi, copii am zămisli.

Copii frumoși, copii deștepți
și noi de ei mândri să fim,
urmașii noștri să-i numim.
Copii grozavi și sănătoși copii!

Dar ce păcat, dar ce păcat,
imense galaxii acuma ne despart,
și acest gând noi l-am ratat.
Dar ce păcat, dar ce păcat!

Regrete, spuse prea târziu!
și nici măcar noi nu ne știm;
doar ne dorim, doar ne dorim.
Tu Făt - frumos pe unde-ai fost,
de-n viața mea n-ai apărut,

s-adorm târziu cu tine-n gând,
să te visez pe tine?
Tu Făt - frumos! Tu Om- normal!
iertare-ți cer, pentru aceste,
răzlețe gânduri și imaginare!

Ce erezie-a fost și acest gând!

Alexandrina Spânu- SPERANȚE